

DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Ala Cobăneanu, Ion Druță, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Business Consulting Grup”,

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Business Consulting Grup”, la care s-a alăturat Pavel Scripnic, cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex”,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2015, prin care a fost respinsă cererea introductivă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Business Consulting Grup”, la care s-a alăturat Pavel Scripnic, cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex”

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2015 SRL „Business Consulting Grup” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Iulivad-Lex”.

În motivarea cererii introductive creditorul a indicat că, prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 08 iulie 2014, din contul SRL „Iulivad-Lex”, în temeiul unui contract de cesiune, a fost încasat în beneficiul SRL „Business Consulting Grup” datoria și taxa de stat în sumă de 362 771,15 lei. Susține că hotărârea în cauză nu a fost executată până la momentul depunerii cererii introductive, iar creditorul consideră că debitorul este în incapacitate de plată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, fiind instituită perioada de observație, cu desemnarea administratorului provizoriu.

La 11 iunie 2015 Pavel Scripnic a depus cerere de alăturare la cererea introductivă a SRL „Business Consulting Grup” (f.d. 144-145, vol. I).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2015, a fost constatată insolabilitatea SRL „Iulivad-Lex” (f.d. 166-171, Vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2015, hotărârea instanței de insolabilitate din 06 iulie 2015 a fost casată și remisă pricina la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată (f.d. 240-243, Vol. I).

În cadrul examinării cererii reprezentantul SRL „Business Consulting Grup” a susținut cererea introductivă, invocând aceleași motive, incapacitatea de plată a datoriei, indicând că cu toate că la momentul examinării cererii introductive hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 08 iulie 2014 a fost casată, fiind adoptată o nouă hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată, reprezentantul SRL „Business Consulting Grup” consideră că sunt temeiuri de admitere a cererii introductive, deoarece înscrisurile anexate la cererea introductivă confirmă existența datoriei debitorului față de fel.

De asemenea menționează că, debitorul are datorii față de bugetul public național, precum și față de Scripnic Pavel, care s-a alăturat la cererea introductivă și pe care debitorul nu le poate stinge.

Scripnic Pavel a indicat că este asociat al debitorului cu cota de 50 % și că solicită admiterea cererii introductive, menționând că debitorul SRL „Iulivad-Lex” SRL are față de el o datorie în sumă de 242 000 lei, pe care nu o restituie, considerând că debitorul este în incapacitate de plată și singur era obligat să depună cererea introductivă.

Reprezentantul debitorului a indicat că, lipsesc temeiurile de intentare a procesului de insolvență, deoarece hotărârea de încasare a datoriei, indicată în cererea introductivă, a fost casată, iar acțiunea a fost respinsă. Totodată a indicat că datoria față de Scripnic Pavel nu o recunoaște, deoarece nu există un contract de împrumut încheiat între acesta și debitor și nu există o hotărâre judecătorească de încasare a sumei pretinse. Faptul că debitorul are o restanță față de IFS Chișinău și CNAS nu este motiv de intentare a insolvenței, în cazul în care aceștia din urmă nu au depus cereri introductive și nici nu s-au alăturat la cererea introductivă depusă de alt creditor.

În raportul prezentat de administratorul provizoriu se menționează că debitorul este în incapacitate de plată a datoriilor, fiind și supraîndatorat, or pasivele debitorului, inclusiv datoriile față de creditorii care solicită admiterea cererii introductive, constituie 3 564 702 lei, iar activele - doar 1 662 248, de aceea propune intentarea procedurii de insolvență față de debitor. Suplimentar a menționat că, la determinarea stării insolvenței debitorului, nu are importanță persoana creditorului, ci constatarea existenței datoriilor și incapacitatea debitorului de a-și onora obligațiile de plată, declarând că creanțele IFS Chișinău și CNAS sunt certe, lichide și exigibile, iar debitorul nu dispune de lichidități pentru a le stinge.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2015, s-a respins ca neîntemeiată cererea introductivă depusă de SRL „Business Consulting Grup”, la care s-a alăturat Pavel Scripnic, cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Iulivad-Lex”.

La 24 decembrie 2015 și la 02 martie 2016 SRL „Business Consulting Grup” a declarat recurs și respectiv recurs suplimentar împotriva hotărârii instanței de insolvență, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârea instanței de insolvență este neîntemeiată și ilegală, deoarece a apreciat eronat probele și a aplicat eronat normele de drept material și procesual.

A mai indicat că, necățând la faptul că hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 08 iulie 2014 a fost casată, pe parcursul examinării cauzei s-a constatat

că debitorul mai are datorii față de IFS Chișinău și CNAS, și față de Pavel Scripnic, care nu pot fi restituite.

Suplimentar a indicat că, hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 08 iulie 2014 a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 februarie 2016 decizia instanței de apel a fost casată cu restituirea pricinii spre rejudecare.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că, la 29 mai 2015 SRL „Business Consulting Grup” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Iulivad-Lex”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, fiind instituită perioada de observație cu desemnarea administratorului provizoriu.

La 11 iunie 2015 Pavel Scripnic a depus cerere de alăturare la cererea introductivă a SRL „Business Consulting Grup” (f.d. 144-145, vol. I).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2015, a fost constatată insolabilitatea SRL „Iulivad-Lex” (f.d. 166-171, Vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2015, hotărârea instanței de insolabilitate a fost casată, cu remiterea pricinii la rejudecare Curții de Apel Chișinău în alt complet de judecată (f.d. 240-243, Vol. I).

Iar, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2015, s-a respins ca neîntemeiată cererea introductivă depusă de SRL „Business Consulting Grup”, la care s-a alăturat Pavel Scripnic, cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Iulivad-Lex”.

Analizând materialele cauzei în raport cu criticile formulate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că hotărârea recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care este considerată legală și întemeiată.

În susținerea opiniei enunțate se reține că conform art. 10 alin. (2) și (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, temeiul general de intentare a unui proces de insolabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Temeiul special de intentare a unui proces de insolabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

În interpretarea corectă a normei menționate este de înțeles că pentru intentarea procesului de insolvență legiuitorul a prevăzut un temei general, care constă din incapacitatea de plată a debitorului.

La materialele dosarului însă nu au fost anexate probe pertinente și veridice care ar demonstra cu certitudine faptul că există pericolul intrării debitorului SRL „Iulivad-Lex” în incapacitate de plată și imposibilitatea executării la scadență a obligațiilor pecuniare față de creditori.

Or, după cum rezultă din raportul administratorului provizoriu, debitorul SRL „Iulivad-Lex” dispune de un șir de active materiale ce depășesc suma datoriei invocate de către SRL „Business Consulting Grup” și Pavel Scripnic (f.d. 185-192, Vol. II), deci incapacitatea de plată a SRL „Iulivad-Lex” nu poate fi considerată ca dovedită.

La caz, se mai reține că conform art. 18 alin. (1) din Legea insolvenței, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvență și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvență.

Din materialele dosarului se constată că, SRL „Business Consulting Grup” a înaintat cerere de intentare a procesului de insolvență invocând datoria și taxa de stat în sumă de 362 771,15 lei încasată de la SRL „Iulivad-Lex”, în temeiul hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 08 iulie 2014.

Iar Pavel Scripnic s-a alăturat cererii introductive, invocând datoria SRL „Iulivad-Lex” față de sine în mărime de 242 000 lei.

Tot materialele cauzei denotă că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 s-a casat hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 08 iulie 2014, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 februarie 2016 s-a casat decizia instanței de apel, cu restituirea pricinii spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău. Deci, nu a fost pronunțată o hotărâre irevocabilă pe cauza dată.

Astfel, instanța de recurs consideră că, instanța de insolvență just a menționat că pentru admiterea cererii introductive, creanța înaintată trebuie să fie certă, în sensul existenței sale neîndoielnice și a cuantumului cert, lichidă și exigibilă, considerând creanțele SRL „Business Consulting Grup” și a lui Scripnic Pavel precum că nu sunt certe.

Or, alte documente în confirmarea obligațiilor creditorului SRL „Business Consulting Grup” față de debitor nu au fost prezentate, astfel lipsesc probe care ar confirma existența acestei datorii.

Colegiul consideră necesar a menționa în privința creanței lui Scripnic Pavel că, în confirmarea creanței în sumă de 242 000 lei acesta a prezentat o informație de la BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, din care reiese că în perioada anilor 2005-2008 debitorul a primit de la el cu titlul de împrumut 242 000 lei.

Însă, datoria în cauză nu este recunoscută de administratorul debitorului și de aceea nu poate fi considerată a fi una certă, cu atât mai mult că unicul înscris, prezentat de Scripnic Pavel, nu confirmă incontestabil existența acestei datorii.

Conform art. 11 alin. (3), lit. b) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, la constatarea insolvenței debitorului nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului.

Instanța de recurs consideră justă concluzia instanței de insolvență prin care a considerat neîntemeiată și a respins concluzia expusă de administratorul provizoriu, în raport că indiferent de faptul dacă se confirmă ori nu creanțele înaintate de SRL „Business Consulting Grup” și de Scripnic Pavel, urmează a intenta procesul de insolvență, deoarece există datoriile certe, lichide și exigibile ale debitorului față de IFS pe mun. Chișinău și față de CNAS, pe care acesta nu le poate onora, în cazul în care IFS pe mun. Chișinău și CNAS nu au depus cererea introductivă și nu s-au alăturat la cererea introductivă depusă de alt creditor, iar existența acestor creanțe nefiind un temei de intentare a procesului de insolvență față de debitor.

Totodată, instanța de recurs consideră necesar a menționa și prevederile art. 20 alin. (2), lit. c) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 care stipulează că, la cererea introductivă creditorul anexează copia de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată sau copia de pe hotărârea arbitrală irevocabilă, ori copia de pe hotărârea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori decizia (hotărârea) organului abilitat prin legea executorie la acel moment.

Astfel, se constată cert că pretențiile înaintate de SRL „Business Consulting Grup” și de Scripnic Pavel nu corespund cerințelor prevăzute de Legea insolvenței, în cazul în care hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 08 iulie 2014, în baza căreia SRL „Business Consulting Grup” pretinde la suma datoriei, a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 februarie 2016 a fost casată decizia instanței de apel și restituită pricina spre rejudecare în aceeași instanță, prin urmare creanța invocată nu este certă.

Astfel, urmare a celor supra relatate, instanța de recurs consideră că creditorii beneficiază de opțiunea reală să-și exercite oricând drepturile de creditor prin urmărirea bunurilor debitorului SRL „Iulivad-Lex”, mai mult ca atât că sumele solicitate de debitor nu sunt certe și nu sunt confirmate.

În această ordine de idei este cert că creditorii SRL „Business Consulting Grup” și Scripnic Pavel nu s-au încadrat nici în sensul prevederilor art. 18 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în acest sens nefiind prezentate probe incontestabile.

Conform art. 27 alin. (1) din Legea insolvenței, după desemnare, administratorul provizoriu întocmește și prezintă instanței de insolvență, în termenul stabilit de aceasta, care nu va putea depăși 45 de zile lucrătoare de la desemnarea sa, un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare, prin care să propună fie intentarea procedurii de insolvență, fie intentarea procedurii simplificate a falimentului, ori prin care să constate solvabilitatea debitorului și încetarea procesului.

Conform art. 2 din Legea menționată, insolvență este o situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea de a-și onora obligațiile de plată, constatată prin act judecătorec de dispoziție.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a menționa că, atât raportul administratorului provizoriu, cât și debitorul nu i-au în considerație prevederile art. 10 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevede că la baza evaluării

patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil. Or, acest raport nu acordă atenție și ignoră totalmente potențialul debitorului de continuare a activității sale, în cazul în care debitorului SRL „Iulivad-Lex” dispune de un șir de active materiale, fapt confirmat prin raportul administratorului provizoriu.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță corect a concluzionat că cererea introductivă depusă de către SRL „Business Consulting Grup”, la care s-a alăturat Pavel Scripnic, este neîntemeiată și nu sunt temeiuri pentru intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Iulivad-Lex” și prin urmare temeinic și legal a fost respinsă cererea introductivă depusă de către SRL „Business Consulting Grup”, la care s-a alăturat Pavel Scripnic, cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Iulivad-Lex”, iar argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu pot fi reținute ca întemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărîrea instanței de insolabilitate este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărîrea instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Business Consulting Grup”.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2015, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Business Consulting Grup”, la care s-a alăturat Pavel Scripnic, cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu

Ion Druță

Galina Stratulat